

JAK ASPEN MAFIA A FBI ŠKOLILY NEW YORK TIMES A DALŠÍ NOVINY CENZUŘE

- CZ24 News | 6. května 2023

Nově odhalené detaily v dokumentech Twitter Files týkající se kauzy Huntera Bidena vedou až k ředitelce Aspen Digital a hlavním osobnostem americké novinářské scény.

V prosinci loňského roku novinář **Michael Shellenberger** v sedmé sérii dokumentů [Twitter Files](#) odhalil, že **Aspen Institut** ve spolupráci s **FBI** v létě 2020 uspořádal [cvičení](#) pracovní skupiny **Hack-and-Dump** (Hacknout a zahodit) s názvem **Burisma Leak**, které s podivuhodnou přesností předpovědělo chystaný [článek](#) v New York Post o ztraceném **notebooku Huntera Bidena** a kauze [Burisma](#).

 Schéma kauzy Burisma. Zdroj: [Wikispooks.com](#)

Kdo byl součástí skupiny Hack-and-Dump

[Dokumenty](#), které Shellenberger zveřejnil, ukázaly, že nejméně pět mediálních osobností, včetně Davida Sangera a Davida McCrawa z **New York Times**, Ellen Nakashimy z **Washington Post**, tehdejšího redaktora deníku **Daily Beast** a budoucího redaktora **Rolling Stone** Noaha Schactmana a Ricka Bakera ze **CNN**, pracovalo společně s vedoucími moderátorů **Twitteru** a **Facebooku**, Yoelem Rothem a Nathanielem Gleicherem, na plánování reakce na budoucí poškozující odhalení o synovi prezidenta **Joea Bidena**.

Cvičení Burisma Leak

Cvičení **Burisma Leak** zahrnovalo [mnoho prvků](#), které se později skutečně uplatnily v praxi jako součást reakce na [příběh](#) o notebooku **Huntera Bidena** v New York Post, včetně [stížností](#) vlivného demokratického kongresmana **Adama Schiffa** na jeho „zdroje a pravdivost“ a veřejných [prohlášení](#) „bývalých vysokých zpravodajských úředníků“, kteří tvrdili, že jde o „ruskou operaci“.

Nově odhalené dokumenty ukazují, že precizní, scénářisticky připravená [reakce](#) na [článek](#) deníku New York Post, která zahrnovala i dočasnou **cenzuru** těchto informací ze strany technologických platforem **Twitter** a **Facebook**, mohla být součástí širšího plánu na přehodnocení základních novinářských standardů obecně, nejen v souvislosti s tímto jedním incidentem.

Konec etické žurnalistiky

Širší plán například zahrnoval i konec uplatňování **etického kodexu novináře** v běžné žurnalistice. Tento kodex je v USA garantován Prvním dodatkem Ústavy Spojených států. V nových dokumentech, které vyšly na světlo, je tento etický kodex označován autory jako tzv. „**princip Pentagon Papers**“.

Naplnění tohoto principu v novinářské praxi znamená, že „je-li informace hodna zveřejnění, zveřejněte ji ihned, jakmile je tato informace ověřena“. Tímto pravidlem se řídili američtí novináři od roku 1971, kdy došlo díky **Danielu Ellsbergovi** k významnému úniku [tajných pentagonských dokumentů](#), z nichž vyšla najevo pravda o připravování, cíleném rozšiřování a prodlužování války ve Vietnamu.

Odklon od tohoto letitého etického standardu podpořilo dle nově odhalených dokumentů několik současných i bývalých představitelů deníků **Washington Post** a **New York Times**. Tisková oddělení obou deníků se k tomu odmítla vyjádřit, stejně jako jednotlivé postavy [jmenované](#) v dokumentech **Twitter Files**.

Kdo stojí za cvičením Burisma Leak

Původ myšlenky cvičení **Burisma Leak** údajně pochází z dokumentu, jehož spoluautory jsou dva účastníci semináře v **Aspenu**, oba původem ze Stanfordu. Jsou jimi dlouholetá novinářka [Janine Zacharia](#) a bývalý **Obamův** a **Trumpův** ředitel pro politiku kybernetické bezpečnosti [Andrew James Grotto](#).

Jejich návod [Jak zodpovědně informovat o hackerských útocích a dezinformacích: 10 pokynů a šablona pro každou redakci](#) zahrnoval i výše zmíněnou myšlenku „opustit princip Pentagon Papers“, a tedy nezveřejňovat informace, které by mohly ohrozit současnou vládu, přestože jsou ověřené.

Podle investigativního novináře [Matta Taibiho](#) se zdá, že „tato koncepce poskytla intelektuální základ pro vyvracení příběhu o notebooku Huntera Bidena, který představoval hlavolam pro případné cenzory, neboť nebyl ani fake news, ani ruskou propagandou“.

Nově objevený dokument

Další, nově objevený dokument, nazvaný **Partnerství pro zdravou digitální veřejnou sféru: Příležitosti a výzvy v oblasti moderování obsahu** obsahuje detailní výřez pokynů pro nakládání s podobným obsahem, jakým byl [příběh notebooku Huntera Bidena](#).

Zdroj: aspeninstitute.org

Dokument s tímto názvem zaslala 15. září 2020 výkonná ředitelka **Aspen Digital** a bývalá generální ředitelka [NPR Vivian Schillerová](#) dvěma dalším osobnostem **Aspenu**. Obsahem odpovídal [dokumentu ze Stanfordu](#) a shrnoval poznatky, které společnost **Aspen Digital** získala při cvičení pracovní skupiny **Hack-and-Dump** (Hacknout a zahodit).

Tento koncept v podstatě žádal reportéry, aby se od soustředění na to, co zprávy obsahují, přesunuli k tomu, proč se o tom píše a kdo o tom píše.

Ani k tomuto dokumentu se nikdo z autorů nechtěl oficiálně vyjádřit, ale jeden z účastníků cvičení **Burisma Leak**, který si nepřál být jmenován, toto rozhodnutí [okomentoval](#) slovy: „Byla to jen obhajoba diskrétnosti vzhledem k tomu, co vše se dnes vydává.“

Závod ke dnu

Cesta ke „zlomu“ zřejmě začala 31. srpna 2019, kdy **Janine Zacharia**, bývalá [reportérka Washington Post](#) a lektorka na Stanfordu, napsala pro San Francisco Chronicle [článek](#) s názvem „Čas na boj proti dezinformacím ve volbách 2020 se krátí“.

V něm uvedla dva klíčové argumenty. Jedním z nich bylo, že lidé mohou „radikálně zpomalit šíření dezinformací“ tím, že odstraní „tlačítka retweet nebo sdílení“ na internetových platformách. Další myšlenkou bylo „odstraňování falešného obsahu“, což, jak připustila, „vyvolá křik zastánců svobody slova“.

Během následujícího měsíce se **Zacharia** zúčastnila stanfordského [Inkubátoru globální digitální politiky](#), který pořádala americká **Federální volební komise**. Otevřené zasedání vedla šéfka této komise **Ellen Weintraubová**, která byla v roce 2017 klíčovou postavou při [nátlaku](#) na **Facebook**, **Google** a **Twitter**, aby přijaly přísnější regulaci politického obsahu.

Hlavním řečníkem toho dne byl také její partner v tomto úsilí z roku 2017, bojovník proti dezinformacím a senátor za Virginii **Mark Warner**. Zasedání je [veřejně dostupné](#).

Zacharia také [údajně hovořila](#) na uzavřeném zasedání, kde podle vlastního vyjádření „testovala“ myšlenky, které se objeví v jejím výše zmíněném dokumentu [10 pokynů a šablona pro každou redakci](#).

Jak Rusko mělo zaútočit na volby

Dne 13. prosince 2019 se ve Stanfordu konal novinářský workshop, na kterém se o nápadech **Zachariové** diskutovalo. Jako materiál ke čtení byl také nabídnut [článek](#) deníku **Washington Post**, jehož spoluautory jsou osobnosti Stanfordu **Renee DiResta**, bývalý velvyslanec v Rusku **Michael McFaul** a **Alex Stamos**.

Tento [článek](#) s názvem „Jak Rusko zaútočí na volby v roce 2020. Stále nejsme připraveni“ pojednával o tom, že Amerika stále není připravena na ruský útok ve volbách v roce 2020, a obsahoval odkazy na řadu materiálů, které nabízely antidezinformační weby jako [FirstDraft](#) a [The Open Society Foundation](#). Tyto dokumenty varovaly před nadcházející záplavou **fake news**, které se do legálních médií měly plížit zadními vrátky – například prostřednictvím „lokálních“ médií, které mají příliš málo zaměstnanců na to, aby si ověřilo nesprávnou zprávu.

Modely novinářské zdrženlivosti

Pouze v některých částech [článku](#) naznačili autoři skutečnou reformu, o kterou usilují, a kterou raná verze [dokumentu](#) Zachariy a Grotta nazvala „modely novinářské zdrženlivosti“. Citace zahrnovaly reportéra **New York Times**, který se v roce 1958 rozhodl nepublikovat poté, co viděl letadlo U2 na německé základně, a řadu organizací, které se rozhodly nezveřejnit jméno údajného whistleblowera v kauze [Ukrainegate](#). Ačkoli tyto příklady novinářské zdrženlivosti operovaly s termíny jako „dezinformace“, hlavní reforma, o níž článek pojednává, se týkala pravdivých zpráv.

Především zpomalit publikování

„To, co je potřeba,“ tvrdila **Janine Zacharia**, je „zpomalovací nárazník“, který by byl akceptován nejen napříč různými mediálními společnostmi, ale i napříč celým mediálním odvětvím. Zacharia a Grotto nakonec ve své [práci](#) citovali **Phillipa Corbetta** z **New York Times**, který řekl: „Nejdůležitější je bojovat proti nutkání publikovat okamžitě.“

27. března 2020 Zacharia a Grotto svou práci [zveřejnili](#). 10 nejlepších doporučení v závěru práce začíná návrhem, aby „v případě mimořádně zajímavého úniku informací zaslal vedoucí redaktor e-mail celé organizaci, v němž všem zaměstnancům nařídí, aby obsah netweetovali živě“, a aby místo toho čtenářům sdělili, že „jsou si vědomi vývoje a reportéři pracují na zjištění původu materiálu“. O

něco níže pak oba autoři navrhuji, aby reportéři porušili **princip Pentagon Papers**.

Kdo se na pobídce k větší cenzuře podílel

Kromě někdejších osobností **New York Times**, jako jsou novináři Taubman a Corbett, a současných i bývalých představitelů **Washington Post**, jako jsou R. B. Brenner, Glenn Kessler, David Cho a Tracy Grant, citovala práce ze Stanfordu také Terence Samuela a zhruba dvacet dalších redaktorů a reportérů National Public Radio.

Akce Hack and Leak

V létě 2020 byli **Zacharia** a **Grotto** uvedeni jako účastníci on-line konference **Hack and Leak** pořádané **Aspen Institutem**, které se zúčastnili také šéf politiky **Googlu** Clement Wolf, Gleicher, Sanger, Nakashima, Nick Pickles z **Twitteru**, Dina Rastonová z **NPR**, Susan Hennesseyová z **Lawfare**, Jack Stubbs z **Reuters**, Kevin Collier z **NBC**, Kelly McBrideová z **Poynter Institute** a mnoho dalších lidí z mediálního průmyslu i jeho okolí.

V diskusi byla představena [práce Zachariy a Grotta](#) a prvním z uvedených „cílů“ on-line diskuse bylo „Jak zpravodajské organizace řeší původ/motivaci?“ informačních úniků a **whistleblowerů**. Schillerová připomněla účastníkům, že „toto setkání je OFF THE RECORD“.

Výše zmíněným účastníkům této on-line konference byl následně e-mailem rozeslán pracovní skupinou pod taktovkou **Aspenu** připravený [scénář](#), jak postupovat v případě úniku informací týkajících se **Huntera Bidena**.

Následoval dokument „Partnerství pro zdravou digitální veřejnou sféru“, který ředitelka **Aspen Digital** a bývalá generální ředitelka **NPR Vivian Schillerová** rozeslala v září 2020. Rozeslání následovalo těsně po zveřejnění článku o kauze notebooku Huntera Bidena v New York Post. Velká média, Facebook i Twitter okamžitě přistoupily k cenzuře informací o kauze.

V novém [vlákně Twitter Files](#), které minulý týden vytvořil novinář **Andrew Lowenthal**, byla zveřejněna [korespondence](#) některých účastníků cvičení **Aspen Institutu**, kteří se po zveřejnění skutečného příběhu **notebooku Huntera Bidena** v novinách ozvali. Z e-mailů vyplývá, že žertovali, že se ve svých předpovědích spletli jen o několik dní.

„Letos v létě jsme to v našem stolním cvičení Burisma totálně zpackali,“ [píše Garrett Graff](#), spolupracovník on-line magazínu Wired, který rovněž pracoval v **Aspen Digital**, ve svém e-mailu kolegům. Poté vtipkuje, že scénář cvičení Burisma se spletl v načasování reakce Donalda Trumpa o šest dní.

Graff ve svém [e-mailu](#) odkazuje na [článek](#) agentury Bloomberg o Trumpově reakci na odhalení týkající se notebooku **Huntera Bidena** a jeho kolega Schactman odpovídá: „LOL.“ E-maily zahrnovaly i Zacharii a Grotta.

Role oficiálních médií byla převrácena naruby

„Na téměř polovinu století od roku 1971 si deníky Washington Post a New York Times vysloužily slávu a chválu za to, že se postavily vládním pokusům o potlačení zpravodajsky hodnotných informací v Pentagon Papers,“ píše [Matt Taibbi](#). „V roce 2020 se klíčové osobnosti obou novin otevřeně vzdaly odkazu této epizody ve prospěch pochybného nového standardu, který zdůrazňuje mechaniku potlačování informací. Kolik dalších důkazů o tom, že tradiční role médií byla převrácena naruby, ještě potřebujeme?“

ZDROJ: Wikispooks.com / racket.news / Twitter Files

Zpracoval: reporteri.online